

Dag van de Zorg

11-03-2014

Pag. 21

In een ludiek filmpje gaan Lou en Yari op zoek naar het oude klooster van de Passionisten aan de Aarschotsesteenweg. Hiermee willen ze de Dag van de Zorg aankondigen op zondag 16 maart want die dag kan iedereen op het terrein komen kennismaken met de bouwplannen voor de sociale woonzorgwijk Park Passionisten met daarin een woonzorgcentrum met 54 rustoordbedden, zes bedden kortverblijf, een lokaal dienstencentrum en 49 serviceflats. Er zullen 3D-beelden getoond worden, zodat de Tienenaars zich een beeld kunnen vormen hoe die wijk er zal gaan uitzien. Park Passionisten is een gezamenlijk project van de Zusters Passionisten, de Broeders Alexianen, de Broeders van Liefde en de sociale huisvestingmaatschappij Huisvesting Tienen. Het filmpje is te bekijken via de site van de stad(VDT)

Het leven zoals het is

ACHTER DE COULISSEN VAN KINDERDAGVERBLIJVEN EN ZIEKENHUIZEN ZIJN ZE ONVERSTOORBAAR AAN HET WERK: DE ZORGKUNDIGEN. HILKE, STEFANIE EN SUSI OVER DE EMOTIONELE IMPACT VAN HUN JOB.

16 maart = Dag van de zorg

hilke (28) IS VROEDVROUW

Hilke werkt in het Sint-Jozefziekenhuis. Ze wacht op de juiste man om een gezinnetje mee te stichten.

'Ik ben zonder twijfel voor de zorgsector in de wieg gelegd. Als klein meisje vond ik het al fijn om mensen te helpen, al was het maar door hen een kopje thee te brengen. Toen ik ging studeren, kon ik moeilijk kiezen tussen alle functies in de zorg. Omdat ik een uitgesproken zwak heb voor baby's, koos ik uiteindelijk voor een job als vroedvrouw.'

Doodgeboren

'Het is erg leuk om kindjes te begeleiden en ouders op weg te helpen om voor hun kleine spruit te zorgen. Toch is het niet altijd rozengeur en maneschijn op onze afdeling. Soms gaan bevallingen moeizaam of worden baby's dood geboren. Zoiets breekt natuurlijk je hart. De eerste levenloze foetus die ik in mijn handen hield, staat zes jaar later nog steeds op mijn netvlies gebrand.'

Zelfverzekerd naar huis

'Het mooiste deel van mijn job is wanneer ik een gezin zelfverzekerd en dolgelukkig naar huis zie gaan. Dat is namelijk voor een stuk mijn verdienste. Vaak zijn de ouders mij erg dankbaar en fluisteren ze me bij hun vertrek nog een aardig woordje toe. Daar heb ik de moeilijke uren en

droevige momenten graag voor over!

‘De eerste levenloze foetus staat nu nog altijd in mijn geheugen gegrit.’

STEFANIE (37) IS HOOFDVERPLEEGKUNDIGE

Ze werkt in het ZNA psychiatrisch ziekenhuis Stuivenberg; ze is getrouwd met Bart en heet twee kindjes, Senne en Emma.

‘Waarom ik voor een job als verpleegkundige in de psychiatrie gekozen heb? Omdat ik gesprekken wil aangaan met mensen die het moeilijk hebben. Als een psychisch zieke die al maanden tevergeefs verlangt naar een streepje zon plots vorderingen maakt en de afdeling mag verlaten, ga ik blij naar huis. Ook de dankbaarheid die ik vaak krijg van familieleden van patiënten doet me deugd.’

ADRENALINESTOOT

‘Zoals elk beroep heeft ook mijn job mindere kanten. Het is emotioneel zwaar om geconfronteerd te worden met verwarde mensen in crisis. Soms gebeurt het dat patiënten agressief worden. Tuurlijk ben ik dan bang. Door de adrenaline die door mijn lijf stroomt, lukt het me meestal wel om juist te reageren. Ik heb er intussen ook ervaring mee en kan altijd rekenen op de steun van mijn collega's. Dat betekent veel.’

GEDACHTEN VERZETTEN

‘Het is niet altijd vanzelfsprekend om extreme dingen die patiënten zeggen of doen meteen te vergeten. Gelukkig heb ik twee jonge kinderen die 's avonds mijn tijd opeisen. Mocht ik het toch eens lastig hebben met iets wat ik op de dienst heb meegemaakt, kan ik altijd bij mijn man terecht. Hij werkt zelf ook in de zorg en weet dus wat ik doormaak.’

Op de Dag van de Zorg kan je in heel Vlaanderen een kijkje nemen in ziekenhuizen, kinderdagverblijven, woonzorgcentra en nog een heleboel andere zorgorganisaties. Voor het derde jaar op rij wil de zorgsector op die manier het maatschappelijk belang van haar diensten in de verf zetten.

Handen te kort

Terwijl de werkgelegenheid in de meeste andere bedrijfstakken schaars is, kunnen er in de zorg geen handen genoeg zijn. Zeker met de vergrijzing en het aantal chronisch zieken dat explosief toeneemt. Er zijn meer dan 400 000 Belgen als zorgverstrekker actief, en bijna 80 procent van de verpleegsters, dokters en andere zorgverstrekkers zijn vrouwen. Hoewel elk jaar duizenden studenten zich inschrijven voor een zorgopleiding, blijven veel vacatures ongevuld. Een zorgberoep is niet alleen fysiek, maar ook mentaal erg zwaar. Verpleegen zorgkundigen worden

constant geconfronteerd met mensen op hun kwetsbaarst, zowel fysiek als emotioneel. Geen makkelijke job om dat allemaal op te vangen.

SUSI (34) IS PALLIATIEF PSYCHOLOGE

Ze werkt o.a. voor de palliatieve thuiszorgequipe van Coda vzw. Ze heeft al 14 jaar een relatie met Dirk.

‘Praten met terminaal zieken is een erg emotioneel beroep. Vaak zijn ze niet alleen bezig met hun eigen vragen en angsten, maar ook met die van hun geliefden. "Hoe moet het met hen verder als ik er niet meer ben? Waarom moet dit mij overkomen?" Het is mijn taak om zowel de patiënten als hun familie emotioneel te ondersteunen. Ik probeer hen ook te helpen om hun ziekte te aanvaarden, maar dat is niet vanzelfsprekend.’

ZELF NAAR DE THERAPEUT

‘Ik zou liegen als ik zeg dat mijn job me niet aangrijpt. Soms gebeurt het dat een vrouw zonder partner ziek wordt en haar kinderen alleen moet achterlaten. Blijft iemand daar onbewogen bij? Op momenten dat ik met mijn gevoelens echt geen weg meer weet, praat ik erover met mijn collega's of zoek ik zelf een therapeut op. Dankzij die gesprekken neem ik mijn werk zelden mee naar huis.’

PLUK DE DAG

‘Het is niet zo dat ik door mijn job meer nadenk over mijn eigen levenseinde. Wel probeer ik mijn dagen meer zin te geven door niet te lang stil te staan bij dingen die me niet gelukkig maken. Daar is het leven veel te kort voor.’

Redactrice Paulien: ‘Elke dag voor anderen zorgen, ik zou het eerlijk gezegd niet kunnen. Petje af voor Susi, Hilke en Stefanie!’

‘Soms is het moeilijk om wat patiënten zeggen van me af te schudden.’

‘Van terminaalzieke patienten leerde ik om m'n leven meer zin te geven.’

Opendeur in opvangcentrum

08-03-2014

Pag. 45

In Alseberg wordt in het opvangcentrum voor asielzoekers van het Rode Kruis op de Dag van de Zorg een opendeurdag georganiseerd. 114 mensen uit 28 verschillende landen verblijven er momenteel in afwachting van nieuws over hun asielprocedure. Het Rode Kruis zorgt voor de basisvoorzieningen en biedt tijdens die periode de steun op psychosociaal administratief en medisch vlak. In het opvangcentrum van Alseberg kunnen bezoekers op zondag 16 maart tussen 10 uur en 17 uur doorlopend terecht. De begeleiders zullen er toelichten hoe de asielzoekers worden opgevangen en hoe hun verblijf zinvol en toekomstgericht wordt gemaakt. Op het programma staat een rondleiding door het centrum. Na de rondleiding kan iedereen in het praatcafé terecht voor een hapje en een drankje. De inkom is gratis. (BKH)